

ת"פ 65130/06 - מדינת ישראל נגד חנה רבקה דין

בית דין אזרוי לעבודה בבאר שבע

ת"פ 65130-06-19 מדינת ישראל נ' דין
בפני כבוד הagan הנשיא השופט צבי פרנקל

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מאשה שניאור
נגד
חנה רבקה דין
הנאשמים

גזר דין ללא הרשותה

1. כאמור בדיון היום, הנואשת הודהה בעבירות שייחסו לה בכתב האישום ולפיהן בהיותה מנהלת ובעליהם של עסק המכונה "דפוס שדרות דרום" העסיקה את העובדת מעין הירשפלד בין התאריכים 4/15 ועד 15/12 גרפיקאית. בחודש 12/15 סימה העובדת את העסוקתה ולא קיבלה את שכרה עבור חודש זה, במשך כל תקופת עבודתה של העובדת ניכתה הנואשת כספים משכירה לטובת קרן פנסיה המופעלת על ידי חב' ביטוח כלל. הנואשת לא שילמה לעובדת את שכרה עבור חודש 12/15 ולא העבירה את הכספיים שנוכו משכירה של העובדת לקרן פנסיה עבור חב' ביטוח כלל.

2. הנואשת הודהה בעבודות וטענה שלא שילמה את משכורת חודש 12/15 מאחר שנקלעה למצוקה כלכלית וכן גם לא העבירה את כספי הניכויים לחברת הביטוח. עם זאת הנואשת הציגה את ההסכם אליה הגיעו עם העובדת במסגרת תביעת העובדת בבית הדין לעובדה בתיק ד"מ 11423-07-16 מיום 16.11.16 על פי ההסכם שקיבלה תוקף של פסק דין שלא שילמה הנואשת לעובדת סך של 17,200 ש"ל עבור פיצוי בגין אי הפרשה לפנסיה, משכורת חדש דצמבר והלנת השכר. הנואשת טענה שיש לבטל את כתב האישום משום עוני הדין ושיהו הזמן כאשר העבירה בעברה בשנת 2016 וכותב האישום הוגש רק בחודש יוני 2019 וכן טענה שהנאישה ביקשה להציג עמה להסדר מותנה אך חזרה בה לאחר מכן. הנואשת הוסיפה שלא היה לה ניסיון עסקתי, היא פתחה את העסק לאחר פרישתה מהווארה בגין 55, העובדת הייתה עובדת יחידה שעבדה עצמה, היא חד הורית, מצבה הרפואי והכלכלי קשה מאוד, היא צירפה אישורים רפואיים על שני שברים בקרטול שעבירה אותה שנה, כתוצאה מהם היא הייתה מגובסת והייתה מרוחקת מביתה. הנואשת צירפה אסמכתאות לגבי מצבה הכלכלי ובכלל זה שהיא נמצאת במצב של איחוד תיקים בהוצל"פ, היא מוגבלת בבנק, אין לה אישור להשתמש בכרטיס אשראי ובהמחראות.

3. ב"כ המאשינה אישרה שהיא ניסיון להגעה עם הנואשת להסדר מותנה אך לצערה על פי הנסיבות המmonoה אי אפשר היה להסדר מותנה, מה גם שבהסדר המותנה הוצע לנואשת לשלם קנס בשיעור של 29,200 ₪ אך הנואשת אמרה שהוא לא יכול לעמוד בסכום כל כך גבוה.

4. לאחר שבחןתי את טענות הצדדים הגעתו למסקנה כי בנסיבות תיק זה ניתן להסתפק בחזיב הנואשת להתחייב להימנע מביצוע העבירה תוך הימנעות מהרשותה, בהתאם לסעיף 2(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

5. אכן, הכלל כי אדם שנמצא כי ביצע עבירה פלילית - ירושע, החרג לככל הוא הימנעות מהרשותה, המקירה שבפניו נכנס בגדרי החרג.

בחינת "העשה" ו"המעשה" במקירה שבפניו מלמדים על חריגתו של המקירה.

בחינת "העשה" מלמדת כי מדובר בנואשת נורמטיבית ביותר שפרשנה מהוראה בגיל 55, ביום היא בת 62 הנואשת פתחה עסק קטן בעיר שדרות בו העסיקה עובדת אחת, אותה עבדת בגין הוגש כתוב האישום. הנואשת פתחה את העסק כדי לפרנס את עצמה אך לא הצליחה בשל נסיבותה האישיות ובכלל זה מצב רפואי שלא ופטרת אמה ז"ל והצורך לטפל בה לפני פטירתה.

בחינת "המעשה" אף היא מלמדת על כך שמדובר באירוע חריג. מבלתי להקל ראש בחומרתו, הנואשת הסבירה שלא היה לה אמצעים לשלם את שכרה האחרון של העובדת וניסתה לשלם לה לאחר מכן אך העובדת נמנעה מלדבר כמה עד להגשת התביעה בבית הדין לעבודה שם כאמור הנואשת שלמה לעבודת סך של 17,200 ₪. בהסכם הצדדים שקיבלה תוקף של פסק דין.

6. אף מבחינת השאלת הרשותה על הנואשת עולה כי הרשותה לגרום לנואשת נזק בלתי מידתי העולה על האינטרס הציבורי שבהרשותה, בשים לב לחומרת העבירה בה והרשותה. אני סבור שהרשותה בנסיבות החריגות שבפניו תהיה לא מידית ואף החלטתי שלא לבקש תסקיר מבחן בעניינה של הנואשת. אין הכרח בחוק לקבל תסקיר מבחן, השתכנעתי מהמסמכים שצירפה הנואשת ומהנתונים בתיק כי עניינה עומד במרבית המבחנים ששירות המבחן היה בודק במסגרת תסקירות כאמור בהלכת "כתב" (ע"פ 2083/96 כתב ב' מדינת ישראל, פד"י נב (3) 337). בהלכת כתב פירט המשנה לנשיא השופט שלמה לION את רשות השיקולים שאמורים להנחות את שירות המבחן עת נדרש להמליץ בשאלת הרשותה:

"א. האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנואשם?

ב. מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה?

ג. מעמדו ותפקידו של הנואשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד?

- ד. מידת הפגיעה של העבירה באחרים.
- ה. הסבירות שהנאשם עבר עבירות נוספת.
- ו. האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהלות כרונית, או האם מדובר בהဏחות מקרית?
- ז. יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחוריות לביצועה? האם הוא מתחרט עליה?
- ח. משמעות הרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם?
- ט. השפעת הרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם.
7. בחינת עניינה של הנאשם מלמדת כי הנסיבות שהעבירה בוצעה היו בשל קשייכלכלי, הפגיעה בעובdetת כאמור תוקנה, הסבירות שהנאשם תעביר עבירה נוספת מסווג העבירות שביצעה, קלושה לאור העובdetת שהיא נמצאת ממליא בהליך של איחוד תיקים ומוגבלת בبنקים. ביצוע העבירה על ידי הנאשם אינו משקף דפוס של התנהלות כרונית, הנאשם נתלה אחוריות לביצוע העבירה, התחרטה עליה ואף כאמור פנתה לעובdetת לפני הגשת התביעה על מנת להגיע עמה להסדר. גם אם הנאשם לא הצבעה על נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעה ברור שבגילה - לידת 1958 ולאור נסיבותה האישיות, הרשעה תפגע בסיכון שיקומה ויחלטתי להעדיף את האינטראס השיקומי של הנאשם על האינטראס הציבורי בהרשעתה. השתקנעתי שהרשעה תשפיע על הדימוי העצמי של הנאשם. אין להתעלם מחלוקת הזמן מאז שביצעו העבירה ועד להגשת כתב האישום. אף המאשימה עצמה סקרה שיש בנסיבות המקירה הייחודי שבפנינו אפשרות להגעה לתנהלה של הסדר מותנה והראיה שנוהלו מגעים בין הצדדים בעניין זה שכאמור לא הבשלוLCDI הסכם.
8. כפי שקבע בית הדין הארץ לעבודה בע"פ 49519-05-19 בוחבוט נ' מדינת ישראל מיום 20.12.2012, בסעיף 20 לפסק הדין יש לקחת בחשבון במסגרת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות את העובdetת שמדובר בעסק משפחתי קטן ובשוונה מטיבן של העבירות כלכליות והתכלית הניצבת בבסיס מדיניות עניותון, קיימק קשיי להנich כי בסיס התנהלותה הנאשם עמד אינטראס כלכלי או ניתן לרעה של כוחה ומעמדה.
9. לאור כל האמור אני נמנע מהרשיע את הנאשם. מדובר בנסיבות ייחודיות מצטברות במקרה שבפנינו: גילה, מצבה הכלכלי, מצבה הרפואי, חלוף הזמן מביצוע העבירה והעובdetת שהנאשם שלימה את מלאה השcar והפizio לעובdetת. כאמור הרשעה בנסיבות ייחודיות אלה תהיה לא מידתית ואני כאמור מעדיף את האינטראס השיקומי של הנאשם. חומרת העבירה אינה שיקול יחיד, יש לגזר את הדין על פי נסיבות כל מקירה ומקרה ועל פי מידותיו של הנאשם העומד לדין, מעמדו של ערך השיקום הוא רכיב בשיקול אי הרשעה.

.8 הנאשמת תתחייב בפני על התחייבות בסך של 200,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעה לשמשך שנה מיהום.

ניתנה היום, י"ט בטבת תש"פ, 16 ינואר 2020, במעמד הצדדים